

Csobán András: Azok a régi szép idők

Lépten-nyomon találkozunk eme közhellyel: „Ó, régen minden más volt!”.

Sokszor hallhattuk ezt az egyértelmű igazságot, amit tán ki sem kéne mondani, annyira evidens. Hát persze, hogy más volt. De valójában a „más” szó itt azt jelenti, hogy jobb. Na, ebben nem hiszek. Voltak jobb-rosszabb helyzetek és ügyek, örömteli és tragikus időszakok, nagy személyes események és fordulatok. Az élet és a lehetőségek valójában sok szempontból nem összemérhetőek a mával.

De egyvalamiben a „más” talán tényleg jobb volt. Abban a tekintetben, hogy az Isten fogta az embert és beletette a világba, a térbe helyezte a korlátlan lehetőségeivel együtt, és ezt akkor és ott az ember fölfogta, megértette és valami belső indulattól vezérelve képes volt az életét beleszőni a világba, pontosabban a világot és a természetet vontta magához egyértelmű belső igénnyel, szerethető módon.

Ez a földön talán mindenhol így történhetett, ahol az ember a saját szerepét fölmérte és az elrendelt időben képes volt azonosulni a kiszabott vállalással.

Így lehetett Budafok-Tétényben is. A térség szőlőművelése és borászata hosszú múltra nyúlik, és itt az installáció alkotója ennek a heroikus küzdelemnek szándékozik emléket állítani, több évtizedes személyes tapasztalatából kiindulva.

Szőlő és bor. Szőlőből bor. Maga a csoda. A lélek itala.

Könyörgöm! Csak pár napot, pár napocskát töltsünk el a szőlőskertben. Kapáljunk, kötözzünk vagy szüreteljünk. Felejthetetlen.

Látványterv.

Azok a régi szép idők